

RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

SUSCRIPCIÓ: Banyoles: 4'50 ptes l'any. - Fora: 7'50 ptes l'any. - Número solt: 20 cèntims. - Número atrassat: 25 cèntims.

REDACCIÓ: PLAÇA TURERS - 17 - 2.^a

ADMINISTRACIÓ: PLAÇA DE LA FONT - 5

El traspàs de serveis a Catalunya

L'autonomia està encallada. El traspàs de serveis que fixa l'Estatut, no es fa. Tenim, es cert, una autonomia concedida, que preveu i regula l'Estatut aprovat per les Corts Constituents, però, pràcticament no tenim res. Fa vuit mesos que funciona el Parlament Català, i a hores d'ara, no hi ha cap català que tingui la sensació de que vivim en règim autonòmic. Tot continua igual que abans, excepte en petites coses sense gaire transcendència per la vida de Catalunya. Fa tres o quatre mesos que la Generalitat té demanat el traspàs de l'ordre públic, i malgrat tant de temps transcorregut som allà mateix on éram. Si per cada servei que han de traspassar cal un termini de quatre o cinc mesos, es fàcil que d'ací deu o vint anys logrem veure en marxa normal la nostra autonomia. L'Estat Central, no ha donat encara a Catalunya ni un cèntim i cada vegada que es parla d'aquesta important qüestió, es procura allargar tan com es pot les converses i regatejant hasta una pesseta. Ara mateix, davant els apremis del Govern de la Generalitat, el Govern de Madrid ha estudiat en un Concili de Ministres la cessió de la contribució territorial, però ha estat discutida d'una manera tan gasiva, el Ministre d'Hisenda defensà tan apassionadament el criteri centralista contrari a les aspiracions catalanes, que la resolució presa representa una pèrdua per Catalunya de deu milions de pessetes anuals durant cinc anys o sigui en total cinquanta milions.

Mentrestant, Catalunya va pagant milions i mes milions per tota mena d'impostos i contribucions, i quan la Generalitat demana que ens donguin una part d'aquells diners que son ben nostres, els regatejan d'una manera que, mes sembla que ens fan una caritat que no pas una justa restitució.

El mal humor que aquest estat de coses causa al Govern de Catalunya, es trasllua per una d'aquelles frases característiques de l'Honorable President senyor Macià en una conversa amb els periodistes —bòilamentan amb tota la raó que el Govern de la República no atengui amb mes consideració les nostres aspiracions, després que Catalunya ha demostrat a tot arreu una lleialtat inquebrantable a la República— quan deia: —Si no ens atenen... Evidentment el senyor Macià té raó al expressar-se així.

El pensament que inclou aquesta frase, es el pensament de tots els catalans que, si bé estan disposats a fer tot el que calgui per defensar la República, no poden permetre que es jugui amb les aspiracions i la dignitat d'un poble. Catalunya té dret a la seva llibertat, i perquè hi té dret, demana primer i exigirà a última hora, el compliment de la paraula donada. Han d'ésser traspassats íntegrament tots els serveis i facultats que preveu l'Estatut, i han d'ésser traspassats, amb totes les disponibilitats necessàries per fer triomfar l'autonomia. Si han de traspassar-nos facultats i serveis sense les quantitats imprescindibles per atendre'ls degudament, es preferible que s'ho quedin tot. Almenys aleshores sabrem a que ens hem d'atendre, i es millor que sigui així, abans que hàgim d'anar al fracàs per migradesa d'elements i per manca d'una sòlida base econòmica.

Com deia molt bé el senyor Macià, Catalunya ha estat sempre lleial amb la República, doncs ara, toca a la República demostrar la seva lleialtat a Catalunya. Seria perillós per ells i per nosaltres que, arribés un moment, en que els catalans ens haguéssim de convèncer per la raó aplastant de la realitat, que ni dintre la República podrem veure mai reconeguts els nostres drets de poble, a la llibertat. El poble català té avui plena consciència de quins son els seus drets, i es prou viu el nostre esperit nacional, perquè poguem permetre que es jugui indefinidament amb la nostra bona fé.

No es pas el pessimisme qui ens ha dictat aquestes consideracions, sinó el convenciment ferm que tenim de que, quan es tracta de defensar la llibertat i la dignitat de la nostra pàtria, es un deure de tots els catalans d'afirmar una vegada mes i d'una manera clara i terminant, la voluntat d'ésser lliures, i posar-nos sense regateigs ni condicions al costat del Govern de Catalunya.

Anarquista?... Reaccionari?...

Fa temps vivim en un ambient saturat de passió. Els extremismes de la dreta i de l'esquerra, aprofiten totes les avinenteses per anar enrrarin l'admosfera política, i es dediquen amb veritable fruïció a la cria de tots els gèrmens virulents per nocius que siguin a la salut pública; si amb això creuen treure'n avantatges partidistes. Son molts encara, els que no saben moure's en altre camp que el de l'extremisme. Passen al de la dreta o al de l'esquerra segons ho aconsellen les circumstàncies, però, no encerten de cap manera ha trobar el punt doïç i just de les coses, que es l'únic al nostre entendre que facilita el camí de l'evolució progressiva dins la convivència i el respecte mutu entre els ciutadans, i que la realitat ens demostra com es aquest el sistema o ordre polític normal en les grans democràcies europees i en tots els estats que marxen a l'avanguardia de la civilització.

A casa nostra, a Banyoles, tenim un home, que s'ha mogut durant tot aquest temps de la seva actuació política, amb una gran elegància i precisió dintre les normes que marquen el liberalisme i la democràcia. Ja compendreu tot seguit, que ens referim a l'amic Masgrau. Cuitem a dir, que la seva actuació liberal, no ha estat agràida ni pels que avui representen l'extrema esquerra, ni pels que de sempre han representat la dreta o l'extrema dreta que, a Banyoles es confonen en una sola cosa.

Temps enreça, deu fer cosa d'un any i mig, en una assemblea de l'Ateneu, fou l'amic Masgrau qui, s'aixecà a defensar els socialistes, per una qüestió que tenien tota la raó. La seva defensa fou tan contundent i enèrgica que, malgrat l'ambient hostil de l'Assamblea logrà que triomfés la pretensió socialista. No defensava personalment a ningú, sinó el dret del partit socialista a escollir lliura-

ment la persona que havia de representar-lo a la Junta. Doncs, bé, aquest fet, tan liberal i democràtic, valgué a l'amic Masgrau el qualificatiu d'anarquista. Sabem que hi ha testimonis que ho oïren i que les paraules dites foren aquestes: El que tu vares fer a l'Ateneu no ho fa ni un anarquista. La rèplica fou: No m'importa saber si soc o no soc anarquista, però el que vaig fer ho repetiré cent vegades, si cent vegades el partit socialista té raó. Així parlen els homes quan, deixant de banda tot prejudici, defensen el que creuen es de dret i de justícia. De més a més, recordeu el lèxic violent d'«El Banyolí» comentant la festa del 14 d'Abril d'enguany, i tindreu a n'en Masgrau, en el concepte d'un home perillós, sectari i d'esperit volterià, que cal vigilar i perseguir en nom de la pau ciutadana i de la religió.

Peró, ara anem a l'altra banda. Ho trobarem tot al revés. Diuen que en Masgrau es un clerical de primera fila, que es deixa dirigir pel clero i les dretes, i de passada, d'un republicanisme molt dubtós. Ell i tots els seus amics son uns republicans de pà sucats amb oli i formen un partit que ho es tot menys d'esquerra i això ho diuen malgrat haver estat titllat d'anarquista per un esquerrà, i de sectari per les dretes. Com es menja tot això?... De cap manera.

El que passa es que, ningú o pocs, se saben situar en el lloc que els caldria. Tots miren les coses sota el prisme de la conveniència personal o de partit, i fan cas omís dels ideals de llibertat i democràcia que tothom té als llabis, però que, molt pocs porten al fons del cor. Qui sigui partidari d'un règim de dictadura sigui blanca o vermella, que ho digui clar, però que, no es combati una actuació en nom del liberalisme i la democràcia.

Ni anarquista ni reaccionari, doncs, sinó esperit de justícia, sentit del dret i de la llibertat per a tots, dintre les lleis de la República. — SNOB.

Vda. i FILLS de Francesc Juscafressa

Conreu Especialitzat de MADUIXES fresques i aromàtiques classe-extra
Adobades exclusivament amb productes químics. - No presenten com les de bosc
el perill de contacte amb animals verinosos.

Per comandes dirigiu-vos a: JAUME JUSCAFRESSA - BANYOLES (Girona)
Temporada de producció ABRIL - NOVEMBRE. - Especialitat amb
la selecció i embalatge. - Descomptes a Hotels, Fondes i Restorants.
Es serveixen a totes les places de la província.

Consumint "MADUIXES Juscafressa" donareu prova de bon gust.

UNA GRAN VERITAT

Ens plau moltíssim reproduir aquest fragment de la conferència donada pel senyor Amadeu Hurtado, sobre la qüestió religiosa. Aquest catolicisme integral que ha donat uns resultats tant galdossos es el que te el cor robat i pel que suspira cada quinzena «El Banyoli».

I és que en l'Església catòlica d'Espanya hi ha dues tendències. La primera és la dels integristes, o sigui, la dels partidaris de la unitat de la fé catòlica, per als quals totes les veritats que no siguin les veritats eternes de l'Església no poden tenir el dret de manifestar-se, perquè són veritats impures i falses. Segons ells, correspon a l'Estat imposar amb la seva força la unitat de la fé catòlica al poble d'Espanya, i necessiten i volen restaurar el poder d'un rei que compleixi aquesta missió a canvi de servir-lo com sempre. Aquesta tendència integrista representa l'Església tradicional d'Espanya, que és la que ha motivat que en el món tingui la història d'Espanya el mal nom que tots vosaltres sabeu que té. Ha tingut molta importància a Espanya i té encara molta influència dintre de l'Església espanyola, perquè manté les seves tradicions. Des de el segle XVI, que marca el punt culminant de l'aliança entre l'altar i el tron dintre d'Espanya, amb la figura de Felip II, fins ara, aquesta Església ha exercit una influència enorme.

La constant apel·lació d'aquesta Església a l'ajut dels poders de l'Estat ha produït per contracop la submissió al poder del rei. Jo he tingut l'honor de llegir un informe respecte a l'estat de l'Església catòlica du-

rant la monarquia i especialment durant la dictadura. molt interessant. S'endevina fins on havia arribat la degradació de l'Església en aquella actitud de submissió; amb quina desconsideració eren tractats els alts dignataris de l'Església pel palau reial, del qual eren servidors humils i obedients, i com s'anava abandonant la funció espiritual de l'Església perquè s'atenia amb preferència al deure de servir al rei. L'Església era aparentment una expressió de poder, però de fet una dependència de l'Estat monàrquic. Coneguda aquella situació, es comprèn la necessitat que tenia l'Església d'emancipar-se d'un vasallutge que podia ésser infamant. I és cosa de pensar per tots els catòlics: ¿Perquè a Espanya s'han produït fets com el de la crema dels convents? A Barcelona varen ésser incendiats l'any 1909 d'una manera inesperada per una protesta contra la crueltat de la guerra del Marroc. Ara, després de la República, han estat incendiats a Espanya per a protestar d'unes provocacions monàrquiques que es varen produir a Madrid. ¿Què té a veure amb el fet el motiu de la protesta? ¿A què és degut això? És sens dubte un resultat de la història. El poble revela, d'una manera massa tràgica però clara, que l'Església catòlica no és per al poble la casa ni l'obra de Déu; és la casa i obra dels servidors del rei, i la fúria popular en els moments d'apassionament irreflexiu cau injustament damunt de l'Església per la mateixa raó que cau damunt dels criats indefensos la fúria del poble que es vol venjar d'algun greuge rebut de l'amo.

Fàbrica de Cotilles de
Successor de J. Masórau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres

Sempre lo més nou

Vendes major i detall

Especialitat en confeccions a mida

Pi i Margall, 28

BANYOLES

Aclarint conceptes

No res menys que una plana i mitja li ha calgut al senyor Pérez, per intentar demostrar que un Alcalde no té facultat per concedir o denegar permís per celebrar una manifestació religiosa. I dic per intentar, perquè malgrat l'espai empletat no crec que hagi convençut a ningú amb els seus raonaments.

Primer de tot, no se veure quina relació pot tenir el citar l'article 27 de la Constitució, — per treure'n la conseqüència claríssima de que la religió catòlica no té cap privilegi sobre les altres, — amb el fet que provocà la meua dimissió. Aquí no es tracta de privilegis, sinó de *Drets*, que naturalment, corresponen per igual a totes les religions. Però, la part més curiosa de l'article que comentem està, en que, després de copiar l'article tercer de la Llei de Confessions, i remarcar en lletra cursiva el punt essencial d'on ha de deduir-se necessàriament si un Alcalde té o no té facultats per concedir permís, en lloc de treure'n la conseqüència que fatalment havia d'ésser contrària al seu punt de vista, fuig, i s'escapa en consideracions que res tenen a veure amb la qüestió principal. Em fa l'efecte, que, a l'adonar-se el senyor Pérez que s'estava cremant cuità a escabullir-se dintre el remolí d'arguments aigualits. El que es evident es una cosa: si nu Alcalde no té facultat per concedir un permís, tampoc ha de tenir-ne per denegar-lo. No crec que el senyor Pérez ni ningú, pugui citar cap llei ni que sigui del temps de la monarquia — com la de l'any 1902 que retreu — en la qual confereixi facultats d'ordre negatiu i les suprimeixi en sentit afirmatiu. Dic això, perquè, a Banyoles tothom sab que eis permisos per celebrar actes polítics han estat sempre demanats i concedits per l'Alcaldia, i també tothom sab, que l'any passat, si va ésser denegat el permís per celebrar la processó de Corpus, fou denegat per l'Alcaldia. Si fos bona la posició del senyor Pérez, com s'explica que pugui *legalment* no donar un permís, i en canvi, no pugui també *legalment* donar-lo?

Vui passar per alt, algunes lleugeres i lamentabilíssimes consideracions que fa el senyor Pérez en el seu article, per què no em mou cap desig de polèmica. Unicament vui fer constar, que en la meua visita al senyor Governador, vaig tenir el goig d'oïr dels seus llabis paraules d'elogi per la meua gestió a l'Alcaldia, i ratificar-me tota la confiança, paraules que, jo agraeixo i estimo molt. Res demostra tan que es així, com també el reconeixement de que jo vaig moure'm dintre les facultats que em donen les lleis de la República, com l'escrit rebut del senyor Governador i amb el qual n'hi ha hagut prou per tornar les coses al seu lloc. Diu així: *En aclariment al meu telegrama del dia 13 del mes actual, em plau manifestar-vos que el seu contingut no representa en cap sentit una desautorització a la vostra autoritat ni preté mermar cap de les atribucions propies de l'Alcaldia, entre les quals, hi ha, naturalment, la de concedir o no permís per a celebrar manifestacions religioses.* Crec que amb això, n'hi ha ben bé prou.

Dóno per no escrites, les paraules del vostre article, — senyor Pérez, — quan parleu d'infraccions de la Llei, de falta i de crim. Agraeixo el vostre desinteressat paternalisme, però, avui com avui, no em fa cap falta.

I per acabar, no em resta a dir, sinó que, estem plenament d'acord amb el senyor Governador,

i que, després de rebut l'escrit mes amunt esmentat cap motiu tenia per continuar en la meua actitud. No fou ganes de crear cap conflicte, puix que cap motiu tenia per fer-ho. El sentir o no ferida la dignitat personal o la d'un càrrec, depèn de la sensibilitat de cada ú, i per tant, ja compendreu que es el meu criteri qui ha de judicar-ho i no el dels altres.

JASCINT MASGRAU.

Una proposta

Estan en vies de realització el magne projecte del «Club Natació Banyoles» obra que a mes d'embellir en gran manera l'Estany contribuirà també amb el desenvolupament i marxa d'aquesta nova entitat en fer grata l'estada a casa nostra als molts forasters que venen a admirar aquest llegat nostra que ha tingut a bé a fer-nos la mare natura, m'es plaent fer una proposta als senyors de la comissió «pro-edificació Club Natació» que apart que no es meua m'identifico amb ella per la gran transcendència que té per la realització del programa projectat.

El fi únic i exclusiu de la comissió organitzadora es unir tots els estaments socials i polítics en pura germanor per fer obra positiva a Banyoles, construïnt per aital fi el «Club Natació» verdadera atracció de forasters. Admiro jo la iniciativa, però siguent el vostre interès el fer obra positiva a Banyoles em sembla ha arribat l'hora d'esmerçar totes les energies per fer que les moltes jornades de treball constant no donguin un resultat negatiu. Quin serà el resultat negatiu? Recollint diferents interpretacions puc jo casi afirmar que el resultat serà negatiu si única i exclusivament la comissió treballa mirant fit a fit el magne edifici que està en projecte. Com buscar el treball positiu?

Una proposta. Havent foragitat tot partidisme polític per la millor realització de l'obra, s'acostin i donguin la mà a les demés institucions culturals esportives i d'esbarjo, les quals han esmerçat sempre els seus mitjans econòmics per fer atractiva i alegre a tothom l'estada a casa nostra i constituir tots junts un vertader «Casal esportiu cultural».

Necessitat de constituir dit «Casal»? Cap banyolí pot negar que sols son en nombre reduït els mantenedors i propulsors dels esports a nostra ciutat. El constituir-se aquesta nova entitat es una nova carga pels vertaders aimants, i una dificultat pels entusiastes de mitjans limitats, tenint a la força de repercutir amb una o altre de les actualment constituïdes o bé no poguer contra la seva voluntat ingressar a la nova institució.

Com solucionar semblant dificultat? Unir-se totes les entitats esmentades, estudiar la quota única per els qui vulguin viure dins aquestes entitats amb preu proporcionalment reduït a fi de que siguin el major nombre possible els socis de l'esmentat «Casal» dirigit per una junta formada per elements de cada entitat encarregada de confeccionar els programes de festeigs amb harmonia dins les juntes de cada entitat. Aquest es el programa a completar per fer una verdadera atracció de forasters a Banyoles al mateix temps que farem una vida de verdadera harmonia dins els diferents estaments socials i polítics. — F. G.

Problemes Locals

L'Estany de Banyoles

MOLT LAMENTABLE

Hem de confessar, que, ens sorprengué moltíssim aquella «xarla» (?) publicada a «El Socialista» de la setmana passada. No esperàvem pas, certament, que a aquestes hores, hi hagués qui, demostrant una manca absoluta de patriotisme banyolí, s'atrevis a fer campanya contrària a la constitució d'un «Club Natació». Admetem, aixó sí, hi ho admetem amb molt de gust que si algú creu equivocadament algun acord o alguna orientació, hi fassí totes les consideracions que cregui pertinents a fi de coadjuvar al millor èxit de la bella iniciativa. Sempre hi veuen més quatre ulls que dos, i per tant, creiem que ningú s'ha de sentir molestat, sinó més bé agraït, que es retreguin els defectes, però, no, amb aquell deix irònic, i amb evidents ganes de molestar, portats per la pruïja de fer la contrà, sense solta ni volta i únicament perquè sí.

El càrrec més gros que vol fer-se amb l'intent evident de produir un cert efecte entre la classe treballadora, creant així un moviment de repulsa contra el «Club Natació», es el que fa referència a la quota de 2 pessetes mensuals. Doncs bé, cal que se sàpiga que la quota mínima que fixen els Estatuts del Club es de 3 ptes. mensuals, i no obstant, la comissió organitzadora, aprofitant unes facultats que li confereixen els mateixos Estatuts, rebaixà a 2 pessetes la quota assenyalada, precisament per evitar que ningú no pugui dir que es va a fer un «Club» per una classe, excluint-ne un altre. Que encara resulta massa elevada? Abans de respondre afirmativament, potser seria millor que diguessim que la quota de una peseta amb que es contribueix a les altres societats banyolines, es massa reduïda, per permetre a qualsevulla societat i amb l'ingrés que proporciona la quota dels socis el tenir un local a propòsit per les necessitats de la societat. Conteú, sinó, a quan resulta a fi d'any la quota de no importa quina societat si a mes de la peseta mensual, hi afegiu el que es paga per subscripcions extraordinàries cada vegada que s'han de celebrar festes d'un cost elevat, les quals no podria pas saldar sense deficit si no es comptes per endavant amb una aportació especial dels socis. I en el cas que ens ocupa, conteú si us plau, quan li costa al cap del mes a un ciutadà qualsevol que vulgui banyar-se tant sols una vegada per setmana, si han de llogar una barca per anar a un lloc apartat del passeig públic, trobareu que quatre banys mensuals, que es ben poca cosa, ja li costen 1'50 ptes. En canvi, si es soci del «Club», per dos ralets mes cada mes, pot banyar-se si així li plau, cada dia. Ens sembla, doncs, que no es tant exagerada la quota de dues pessetes.

Tot alló altre que es diu, de, si tens comerç, i a qui beneficia, val mes que no en parlem, puix l'autor de la «xarla» demostra posseir un esperit tant mesquí, que fa mes pena que no altra cosa. Per altra banda, i volguent admetre per un moment el seu punt de vista, de que a l'autor ni a la classe obrera els ha de fer cap bé la constitució d'un «Club» cal preguntar: es que els ha de fer algun mal que justifiqui l'adopció d'una actitud hostil? Per de prompte la construcció de l'edifici representaria una colla de jornals que potser vindrien prou bé aquest hivern, i sense aixó, si tingués èxit el «Club», i logressim atraure gent que s'enamoressin de les belleses dels encontorns banyolins, i avui un, demà un altre, es construïssin xalets i cases d'estiu, com en tants llocs ha passat, volem dir que aixó es un mal i que no interessa als obrers banyolins?

Mai volia morir la vella per saber coses noves, diu l'adagi. I ara n'hem sabut una de nova. El desvetllar-se per donar vida i activitat, a un poble no interessa a la classe obrera. Segons l'autor de la «xarla» els interessa mes la quietut, l'encalament i el no fer res. Feu totes les suggerències que creieu convenient, però, que s'hi vegi un desig de col·laboració.

Forn de Pa de Càn "Bera"

Tomás Badía

Servei a domicili

Despatx: Turers, 17 i Plaça República, 2 BANYOLES
Dipòsit de llevadura premsada marca DANUBIO

Carrer Mossén Cinto Verdaguer, 17

Alerta esportius

Amb el nom de «C. P. B.» s'ha creat a Banyoles una entitat esportiva que—segons «El Banyolí»—és l'exponent més intens, encara no han dit únic, del futbol banyolí.

Nosaltres que hem seguit pas a pas l'actuació de la societat F. C. Banyoles, que hem vist els sacrificis que ha fet per a portar a cap una tasca esportiva, lamentem vivament que «El Banyolí» s'atreveixi a fer semblants afirmacions.

Però d'altra part, com esportius que som, ens agrada que neixi un altre entitat esportiva que es preocupi «només» de l'esport i que a fi d'evitar recels, discussions i enemistats amb elements de l'altra societat futbolística, és dediqui a instruir esportivament a la mainada proporcionant-los unesplai sanitos. Aquesta sembla que era la idea primitiva que enpenyè als fundadors a constituir aquesta societat. Però sigui pel que sigui—nosaltres no volem esbrinar-ho—la idea s'ha transformat de tal manera que s'ha convertit precisament en el que no volien que sigués els inspiradors de l'obra. (Està clar que ens referim als inspiradors de bona fé; els altres ja sabien on anaven però hipòcritament amagaven llurs intencions.) I ara ens trobem que la creació d'aquesta entitat ha provocat recels, discussions, i enemistats. Deixarem en els que han vist de tal manera transformada la seva obra per a que d'acord amb la seva consciència actuïn de la manera que millor els sembli i exposarem breument la situació en que queda la societat esportiva (?) que per una paradoxa té el nom de C. P. B. (algú fa córrer que aquestes inicials volen dir, Contre poble Banyoles).

Fins ara la nostra argumentació pot haver semblat problemàtica ja que ens recolzàvem amb les intencions més que no pas amb els fets.

Ara podrem parlar de fets consumats, i que tothom ha vist.

Primer que tot ferem una pregunta: De quan ençà s'ha vist que un Centre Parroquial es posi d'acord amb una societat per a contribuir d'una manera indirecta a les despeses que ocasiona un ball? Nosaltres no sabem fins on arriba la moral dels dirigents del C. P. però si hem de mirar els fets podem deduir que és molt ample.

També tothom sap le gestions fetes per a perjudicar al F. C. Banyoles mirant de treure-los alguns jugadors. Esmentarem la campanya, que fan per a desprestigi a la societat esportiva F. C. Banyoles; les discussions que ells han fomentat i una prova irrefutable que descobreix ben bé allà on volen arribar aquesta gent: El F. C. Banyoles fins a la data no ha rebut cap comunicat assabentant-lo de la inauguració del camp ni de la constitució de la societat.

Si com diuen l'únic intent que tenen es no perjudicar a ningú i només es dedicaran a l'esport per la mainada ¿com es que no hagin fet saber a l'entitat esportiva més afectada, a la que haurien de tenir més relació, la creació de la societat?

Hem abocat proves només per a obrir els ulls de molta gent que encara creuen en les bones intencions d'aquesta societat. Hem argumentat sobre basses sòlides a fi de convèncer als esportius banyolins i poguer-los dir amb tota claretat:

Cafès del Brasil Bracafé

El millor. - El mes aromàtic. - El de mes rendiment. - Podeu adquirir-lo al

Forn de Sant Jordi

Pastisseria. - Queviures.

XOCOLATES TORRAS

els mes exquisits. - PLAÇA TURERS, 9.

Sabeu a que venen aquesta gent? A fer política. Ells foren els que ensorraren el F. C. Banyoles llavors estatjat en el Foment de Cultura i Sport; ells foren els que provocaren la ruïna del C. N. Banyoles i ells son ara els que volen provocar una lluita política i portar al F. C. Banyoles a un terreny perillós per a guanyar-lo i matar amb ell l'esport banyolí.

Banyolins els seus propòsits són ben clars, tots els que tingneu un escalf esportiu en la vostra ànima deveu reaccionar i amb els vostres esforços, amb l'ajuda de tots hem de desfer els seus plans sinistres. Unim-nos per a impedir que a Banyoles mori l'esport. — C.

**Perruqueria per a Senyores de
JOSEP S. MELCIO**

**Ondulació Permanent Eugène
DE MÁXIMA DURACIÓ.**

ONDULACIÓ MARCEL I A L'AIGUA. - TINTURES -
MANICURA - CELLES. ETZ.

TREBALL ACURAT I GARANTIT.

Mercadal, 14

BANYOLES

De Casa Ciutat

SESSIO DE 27 DE JULIOL. — La celebraren els regidors Srs. Hostench, Corominas, Amatller, Masgrau, Vilardell, Boixó i Duran, sota la presidència del regidor primer senyor Prat llegida i aprovada l'Acta de l'anterior, el Secretari llegeix un ofici del senyor Governador, en el qual explica l'abast del telegrama que motivà la dimissió de l'Alcalde.

El senyor Masgrau fa us de la paraula per explicar que la seva dimissió fou deguda a la desautorització continguda en el telegrama del dia 13, el qual queda rectificat per l'ofici que acaba de llegir-se on es fa constar que no preteuria minvar les facultats de l'Alcalde al que reconeix que correspon donar o no permisos per a manifestacions religioses. Desaparegut per tant el motiu de la seva dimissió, es posa a disposició de l'Ajuntament per si creu que ha d'encarregar-se novament de l'Alcaldia, encara que preferiria que un altre regidor l'acceptés.

Els senyors Duran i Vilardell diuen que si el senyor Masgrau torna a encarregar-se de l'Alcaldia ells no tenen cap inconvenient a retirar les dimissions.

Feta pel president senyor Prat, l'oportuna proposta, s'acorda per unanimitat que els senyors Masgrau, Duran i Vilardell tornin a ocupar els càrrecs d'Alcalde i Tinents d'Alcalde que havien dimitit.

El senyor Boixó, agraeix als regidors l'ajut i la cooperació que han donat als seus amics polítics que havien dimitit.

El senyor Prat s'alegra que els senyors Masgrau, Duran i Vilardell es reintegrin al seus càrrecs, i els invita a ocupar llurs llocs.

Despres de pendre possessió de la presidència, el senyor Masgrau agraeix a tots els regidors i en especial als senyors Duran i Vilardell que l'han seguit en la dimissió, la prova de confiança que li han donat, primer cooperant amb ell en la defensa de les atribucions de l'Alcalde i ara reintegrant-lo al càrrec. Fa constar que seguirà la mateixa linea de conducta d'abans com a home liberal que és i continuarà interpretant la Llei en sentit ampli per a tothom i sense establir restriccions per ningú, sempre actuant dintre les lleis de la República.

El senyor Prat diu que li plauen es manifestacions del senyor Alcalde, i que mentres s'actui dintre la Llei, ell i els seus amics estaràn al seu costat.

Acabat aquest assumpte es passa a despatxar l'ordre del dia i s'aproven uns permisos d'obres per als senyors Joan Aulina, Jacint Butinyà, Martirià Garcia, Joan Prat, Josep Gratacós, Ateneu Republicà i Lliga i la liquidació de les obres de construcció de Clavegueres corresponent al mes de Juny, la qual importa 15.643'55 ptes.

El senyor Corominas demana que també es contrueixi claveguera al carrer dels Valls per corretgir les deficiències de la que hi ha actualment.

El senyor Boixó li contesta que el crèdit aprovat no seria suficient, però que es farà el troç corresponent al darrera de les cases de la plaça dels Estudis.

També demana el senyor Corominas que s'estableix mes vigilància a l'Estany durant l'estiu per a evitar abusos dels que hi prenen banys.

El senyor Alcalde promet atendre'l però sense assegurar-li que es corretgiràn absolutament, pel poc personal de que disposa.

El senyor Prat demana com està l'assumpte de la font que demanaren els veïns del carrer de Ponent.

El senyor Boixó diu que degut a ésser pocs en fer el presupost d'aquest any, va passar per alt el posar hi la consignació necessaria, però que es pot tenir en compte per l'any vinent.

El Sr. Prat creu que per la serietat de l'Ajuntament s'hauria de procurar resoldre aquest any, habilitant el crèdit corresponent.

El Sr. Boixó exposa les dificultats que hi ha per fer-ho però que no s'oposa pas a que s'estudii una solució, incloent-hi també la font de Guémol.

El Sr. Prat li sembla bé que s'instal·lin les dues fonts i que s'habiliti el crèdit necessari.

El Sr. Boixó explica els treballs de la Comissió de festes. Diu que ja es segura ia celebració de les regates però que no hi haurà focs d'artifi per les dificultats sorgides darrerament i pel seu elevat cost.

I desseguida s'aixeca la sessió.

UN A PREGUNTA:

Que seria de la seva esposa i fills si demà Vtè. faltés?

UNA PÓLISSA DE VIDA ELS AJUDARIA A FER FRONT ALS MOMENTS DIFÍCILS

DEMANI DETALLS:

LA EQUITATIVA

(FUNDACIÓ ROSILLO)

MADRID
Alcalá 65

BARCELONA
Via Layetana 54

Agent a Banyoles:
L. TREMOLEDA

Telèfon 49

ALVAREZ 12

De l'afer del Banc de Catalunya

Donant per acabades les gestions fetes per la Comissió nomenada de l'Agrupació de Creditors, d'aquesta ciutat, en reunió celebrada el 27 del corrent, acordarem repartir a beneficència, la quantitat sobrant de les quotes cobrades als creditors, per a sufragar les despeses que tingués la susdita Comissió i quin resultat es el següent:

Cobrat a 39 creditors la quota de 5 ps. son 195 Ps.

«	«	4	«	«	«	2	«	«	8	«
«	«	5	«	«	«	1	«	«	5	«

Total Recaptat 208 Ps.

A DEDUIR:

Tramés al Sr. Macau, per despeses de l'Assemblea tinguda a Barce'ona 100 Ps.

A Narcís Garanger, per impresos 18 »

Repartidor i segells 5 » 123 Ps.

RESTEN 85 Ps.

que es reparteixen entregant-se per parts iguals a l'Asil dels Vells i Hospital d'aquesta ciutat.

Banyoles 27 de Juliol 1933. — LA COMISSIO.

Informació Local**D'ADMINISTRACIÓ**

L'Impremta «La Banyolina» participa als anunciants i col·laboradors que un dia de la setmana entrant es passarà en els seus despatxos o tallers per si tenen a bé honrar-nos amb el seu anunci a **RENOVACIÓ** a preus verament econòmics per el número extraordinari que s'està confeccionant en aquests tallers.

La setmana passada el Sr. Antón Visa donà la seva anunciada conferència al Ateneu Republicà d'Esquerra. Amb paraules fàcil i calurosa, el nostre amic, desenrotllà el tema «Democràcia i República», demostrant l'incompatibilitat que existiria si el nostre règim no és manifestés donant reconeixement als drets del poble, centre on radica tota sobirania. L'autonomia de Catalunya, diguè, és una demostració vivent de com son acceptats els mandats democràtics. Fou molt aplaudit.

Felicitem al nostre company per l'èxit assolit:

Divendres de la setmana passada, morí repentinament, a Girona on vivia feia anys l'amic benvolgut, Lluís Tarradas. Ben pocs dies abans de la seva mort, hi mantinguerem una bona animada conversa que desgraciadament haurà estat l'última. Pobre Lluís! qui ens havia de dir que no ens veuriem més. Reposa en pau bon amic:

A tota la família els preguem vulguin admetre el testimoni del mes sincer condol.

Perruqueria per a Senyores
DE RAMON PERAFERRER
Permanent Eugéne

SILLONS AMERICANS. - SECATGE SILENCIOS. - LOCIONS DEL PAIS I ESTRANGERES. - TINTURES INSTANTANEEES I PROGRESSIVES. - TOT EL QUE AFECTA AL RAM DE PERRUQUERIA.

Carrer Major, núm. 2

BANYOLES

El dia 1 i 2 d'Agost celebrarà la seva tradicional Festa Major el poble de Fontcuberta amb grans balls i sardanes havent contractat per tals actes la renomada cobla-orquestra-orquestrina «Jazz New-York de Tortellà».

A casa nostra s'ha constituït una nova entitat esportiva. Res a dir tenim. Sempre és lloable qui es dedica a enfortir les joventuts. Però, segons ens han dit, per constituir el seu 1er. equip de jugadors de Fut-bol han fet certes coaccions a jugadors d'un altre equip local que a la llarga produiran un profund malestar a l'afició. Amb tota noblesa cridem l'atenció d'aquells Srs. Directius. Es que volen que a Banyoles es repeteixi aquella competència del «Ràpit» i el «F. C. Banyoles» agreujada avui pel significat francament clerical que té un dels clubs?

Diuenge vinent, dia 6 d'Agost actuarà al «Mercantil Cinema» la formidable Companyia de Sarsuela del «divo» Eduard Brito que cantarà **LUISA FERNANDA** i **LA VIRGEN MORENA**.

Avui comencen les Festes de la Barriada del Carrer del President Macià, tocant-se una audició de sardanes a càrrec de la reputada cobla-orquestra «La Principal de Tortellà».

Casa BRUFAU

CAMISES, PIJAMES A MIDA

Esmerat tall. :: :: Preus reduïts.
Plaça Turers BANYOLES

El Taller Mecànic i d'Obres que

JOAN MÁS SARQUELLA

té instal·lat al carrer Pi i Margall 30 queda traspasat desde la data

a **J. Geli Perpinyá**

el que vos ofereix els seus serveis.

POLI CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

DE

Elisseo Jubert Malalties de les criatures — —
— — Malalties del cor i pulmonsJoaquim Jubert Malalties de la pell i de les cames-Cirurgia
infantil - Cirurgia ortopèdica (dels ossos).Joan Jubert Malalties de l'aparell digestiu (païdor
budells, etc.) i de la nutrició. — —

Plaça de la República (del Vi) 7, prals. Telèf. 205 GIRONA

"Hotel Flora"

Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de
la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya.**Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans**
GRAN CONFORT Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda.
Taxis per a excursions — (Garatge)

Plaça Turers

Telèfon 24

BANYOLES

Casa PUIG (a) DAMAS Carrer Gran, Núm. 14

NOVETATS PER A L'ISTIU

Noves teles - Noves creacions - Noves fantasies**Sedes i Llanes per a vestits i abrics**FLAMISOL, PLISEMATS RIBULDINGUES, CRESPONS, ESTAMPATS de SEDA i COTÓ
CAMISERIA I CORBATERIA Tot sobressurt per la seva distinció, qualitat i
conveniència.**Secció especial de CONFECCIONS per a Senyora**

Hotel MODERN de JOAQUIM JOVER

COMPLETAMENT REFORMAT

Calefacció Central - Servei a la Carta - Espaioses habitacions amb aigua corrent

Carrer de l'Hospital, núms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

L'Automovilista intel·ligent

DIU:

L'únic remei per a conservar nets els Metalls
dels cotxes sols sobté usant**Cotó "DILMER"****Rapidament i sense cansanci.**Representants EXCLUSIUS per Catalunya i Balears: CASAS GERMANS Societat Limitada
Villarroell, 195 Telèfon 74100 BARCELONA